

BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III

SUPPL.
PALATINA

B
503
NAPOLI

699.

Suppl. Pat. B 503.

526 271

PRO SOLLEMNI
AC PRIDIANA COMMEMORATIONE
DIEI FESTI
IMMACULATAE CONCEPTIONI
BEATAE MARIAE VIRGINIS DICATI
PROQUE IPSIUS IMMACULATO CONCEPTU
DOGMATICE DEFINIENDO
DUPLEX EPISCOPI S. MARCI ATQUE BISINIANEN
AD PIUM NONUM
Pontificem Optimum Maximum
VOTUM

NEAPOLIS

—
1850

TYPE IMP. OFFICINÆ BIOGENIS DICTÆ

PIO IX.

PONTIFICI OPTIMO MAXIMO

LIVIVS SANCTI MARCI, AC BISINIANEN
EPISCOPVS (1).

Beatissime Pater,

SOLLEMNITATVM omnium potissima, quibus Deiparae *Immaculatae* ubique et ab omnibus quam libentissime modumque per omnem cultus exhibetur; fons imo atque origo unde ceterarum est exorta devotio, sicuti perinflammatus Marianus cultor divus Anselmus, aetatis moras ur-

(1) Postulatio haec licet omni omnino nudata oramento, ingenuitate tamen, observantia et reverentia referat, duo simul spectat: sanctam scilicet Deiparae *Commemorationem* quae eius *Conceptionis* Festum praevenerit; ac iterum iterumque, hisce potissimum temporibus, ardentiori animo, atque unanimiter exoptatam omni moda de Virginia *Immunitate Dogmaticam Definitionem*.

b

gens apprime testatur (1) quonam pacto sua adhuc pridiana careat commemoratione Vigiliaeque nescio. Nibilo tamen secius, iis sedulo perpensis, examinisque lance librat, quae ad latentis huius Mysteriorum progressionem claritatem versus, seu expressam eius formulam attinent, fas credere omnino videtur, id non sine Dei consilio hucusque factum esse; ut namque tempore designato, ac majoris per gloriae incrementum, velut lux nova Piae de *Immaculato Conceptu* accederet sententiae; et tamquam blandior aurora exoptato Dogmaticae Definitionis Soli apposite praeiret (2). *Quam incomprehensibilia sunt iudicia Dei, et investigabiles viae ejus!* Praeordinata eni demum (si non magnopere fallor) auspiciatissima illucescit dies, Virgineaque super *Conceptione* Definitionis possibilitas meridiana luce clarior apparet! Jure igitur meritoque *Pastorum Pastor*, qui magna cura ac sollicitudine agnos oves-

(1) Hodie, Fratres charissimi, S. Mariae *Conceptionem* celebramus, quae omnium rerum Creatorem vobis genuit. Quis non tantae *Conceptionis* obstupescet miraculum? Quae Festivitas est huc praeposenda per quam omnium Festivitatum est exorta devotio? Cui accinit Joannes Serranus: Inter omnia quibus Beata Virgo honoratur, et illius devotionem manifestant Fideles, taliter *Conceptionis* Mysterium principem sibi locum vindicavit, ut absque illius veneratione, ne verum Dei-porae amatorem ostendere possit uisus. Et laudatus Anselmus: Non puto verum amatorem Virginis, qui Festum *Conceptionis* ejus celebrare respuit.

(2) Placuit Deo, quod amici sui pie dubitarent de *Conceptione* mea, et quilibet ostenderet zelum suum, donec veritas elucesceret in tempore praedesignato. S. Birgitta. L. 6.^a Rev: Et pertinenter admodum Card. Toletus: Id persuasum mihi est citra fidem, veritatem esse certissimam, certitudinem nempe Theologicam, et quod, Deo volente, certior aliquando erit.

que Tibi concreditas hanc ad tenerrimam in *Immaculatam* Terrarum aequae ac coelorum Dominam dilectionem excitas atque inflammas; quique tam decorum, tam dulce, ac jucundum privilegium singulari amoris sensu non modo es prosecutus, verum etiam praedicare, et colendum proponere nullo tempore dubitasti; meas Gregisque mihi commissi, nec non *Pientissimi Principis FERDINANDI* vehementer postulantis, excipe preces, benignoque favore proseguere: liceat, liceat quam amplissimam Virginis sollemnitatem praevenire; peramanter Christifidelium annue votis, ac supplicationibus, qui sponte, volentes ac lubentes, ullo sine imperio, constanter, atque quotannis, aqua tantum modicoque pane contenti, severo *Conceptionis* Festum Ieiunio praeveniant, et pro viribus nunciant, praedicant, commemorant.

BEATISSIME PATER, si sua portentosa Virginis Assumptio Vigilia condecoratur, cur ea adhuc indiget *Conceptio* gloriosa, quae ceteris eiusdem Dei Matris Sollemnitatibus est profecto praeponenda? excipe, annue: hoc novum ex illis suppeditabit signum de quibus laudatus Anselmus loquebatur: *Fratres dilectissimi, si portum salutis volumus apprehendere, Dei Genitricis Conceptionem signis, officiis, et obsequiis celebremus, ut ab eius Filio digna mercede remuneremur.*

BEATISSIME PATER, ventis undique erumpentibus, fluctibusque intumescentibus, unde acerrime ac indignissime Petri navicula quatiebatur, repente compositis, tempestaterque saevissima commutata; tamutuosius perturbationibus, quae sacris et profanis infandam comminabantur confusionem, illico sedatis; discordiis, incendiis, praeter terrena sapientum obscuram spem, luscamque opinionem,

confestim restinctis; perditorum hominum, turpis impudentisque mendacii armis decertantium, impetu mirum in modum desubito fracto; declamatoriis, acutissimisque clamoribus insolenter intoleranter immoderate, Immo ad nauseam usque obstrepenlibus, silentio mulctatis; obrectatorum insontibus sceleratissimum quodque infamiae genus impingentium labiis tandem aliquando contractis, manique ex lassitudine forsitan torporata; legibus oppressis ad suam potestatem revocatis (1) *Immaculae* per auxillum; nonne haec omnia ad grates debitas valde sollicitant, et novum aliquod ad privilegium exposcendum quo eius honor, et laus amplificetur ac crescat? Re quidem vera equis Tibi maximas in rerum omnium difficultates ingrate Impie sacrilegeque conjecto, salutem attulit? Equis Tibi graviter laboranti, sollicito anxioque Matris affectu advigilavit? Tuas quis acerbas relaxavit curas? Quis *humanissimum religiosissimumque penes Principem FRANGENDUM* utriusque *Siciliae Patrem* liberalissimo splendidoque Te recepit hospitio? Equis Te per varios casus, per tot discrimina rerum sartum tectumque ad Petri Sedem nuperrime reduxit? Equis tuae praesto fuit Ecclesiae? Tuam quis labentem inclinatamque Romam, quis Neapolim, Italiam, Immo Europam radicitus exagitata servavit, sustinuit, ab exitio vindicavit? Equis furiam detestabilem, pestem faedissimam, perniciemque nefariam repulit, averruncavit, abstulit? (2) Equis, veluti

(1) Cum *Legem* dico, nihil aliud intelligi volo, quam imperium, sine quo nec domus ulla, nec civitas, nec gens, nec hominum universum genus stare, nec rerum natura omnis, nec ipse Mundus potest. Cic. de Leg.

(2) Quo de Saeculario, ac Depeculatore, omnibus impletis notis re-

pacis concordiaeque Iris iacentes erexit animos? Vi quam arcana furentium, insanientium, vacuum iactantium caput, collatis seditionis signis, huc et illuc, ulla sine mora sine requiete cursitantium obgnantiens caterva, suis rebus plane accisis ac profligatis, extemplo abili, excessit, evasit, erupit? Vi quam arcana hamatae viscataeque decipientium pollicitationes ad facilem levemque plebeculam alliciendam ac titillandam, nec non suffragia emendicanda, honoresque consequendos, in promptu et propatulo fuere? Vi quam arcana captiosae mellitissimaeque allocutiones, saccharataque leixidia quibus morum depravandorum, Religionis labefactandae, reiisque alienae mutilandae, glubendae, expilandae, stirpitusque radendae mentem exitiosam, veluti quodam velamine blanditer amittereque obtegebant, operas praestigias, cerussatamque deformitatem omnium in oculos protulerunt? Est *Advocata* quae nostram propugnat causam; *Patrona* est quae consurgit et tenet, iratumque Iudicem ad desideratam plectit clementiam. *Patrona* est, quae rigorem emollit, secures obtundit, vindictam placat, fulmina arcet, supplicia avertit. *Turris fortitudinis ex qua clypei pendent mille; castrorum acies ordinata, inexpugnabile scutum quod fulminanti obicitur vindictae; murus Antemurale, Propugnaculum* quod ab excidio tuetur, *Tabernaculum* in umbraculum diei ab aestu, et in securitatem et abscon-

fertissimo omniumque conspirationum duce ac coryphoe hic sermo sit, abunde patet. Sacrilego huic corruptori adamussim quadrat quod alias Augustinus reponcbat: *mira sunt quae dicis; nova sunt quae dicis, falsa sunt quae dicis: mira stupemus; nova cavemus; falsa convincimus.*

sionem a turbine et pluvia; *Immaculata* Dei Parens, ut paucis me expediam, cui omnis in Coelo et in Terra concessa est potestas, robor dedit, tulit auxilium. Quo tempore infortunato fremuerunt gentes, populi que meditati sunt inania; medios inter ventos tentationum scopulosque tribulationum, in periculis, in angustiis, in rebus dubiis stellam respeximus, *Mariam* cogitavimus, summaque cum fiducia *Mariam* invocavimus, et salvi facti sumus. Profuit omnibus Una! quis enim unquam, o *Beata*, fideliter omnipotentem tuam rogavit opem, et fuit derelictus? revera nullus unquam. Tunc silent laudes *Virgo*, qui, Te suis in necessitatibus invocata, sibi unquam meminereit defuisse. *Benedixit Te Dominus in virtute sua; per Te ad nihilum redegit inimicos nostros.*

Verum recens praenunciumque privilegium, quod enixe postulo, humillimeque efflagito, ut erga Divini Cordis Filiam nulla prorsus macula temerata pietas et observantia magis in dies augificetur; illam ad *Definitionem* viam sternat, ex qua non parum gloriae in Dei *Matrem* redundare necessum est (1).

Beatissime Pater, eja, quaeso, age, rumpe moras: *Immaculatus* Unigenae *Conceptus* Dogmatico firmetur Decreto. Eja, age, precor, rumpe moras: *Pius Piam* Dogmaticae decernat sententiam. Audiant gentes nuntium bo-

(1) Post Christum atque Apostolos Ecclesia novas veritatum revelationes neque addidit, neque addet; sed ea quae prius suboscure, et implicite in verbo Dei scripta habebantur, vel satis omnibus Traditione haud comperta erant, evoluit, explicat, et credenda proponit; quoadquidem Scripturarum, ac Traditionis ipsa sedula et legitima custos est, inerrabilisque interpret, nec non in rebus Fidei et morum infallibilis controversiarum iudex.

num, ex quo nullus ibit inficias, pacem Principumque concordiam fidissimam manaturam, perennem orbis tranquillitatem, tutissimum Catholicae Religionis Patrocinium, ipsiusque Sanctae Sedis Apostolicae praesidium firmissimum. Neminem quippe latet hostes infensissimos omnia moliri ad Christi Sponsam, si fieri possit, passundandam, concutiendam, subruendam; quo ergo illi acrius student nefaria inire consilia, atque perficere; eo magis Reginae clementissimae ope auxilioque egemus, ut intemperantia coerceatur, audacia retundatur, protervia comprimatur, libido effraenata refrænctur, insania edometur, furor cohibeatur.

Eja age, obsecro, rumpe moras: quid *Te* detinet etiam? Jam ratissimum exploratumque est Beatae Virginis ab omni prorsus labe *immunitatem proxime definibilem* esse. Hujusmodi enim veritas licet implexe, contracte, ac subobscure, ut praestantissimi eruditissimique utar Theologi verbis, proxime tamen et immediate tum in Verbo Dei scripto revelata (1), cum Verbo Dei tradito commis-

(1) De Maria dictum est ad serpentem: Inimicitias ponam inter te, et mulierem, et semen tuum, et semen illius. Ipsa conteret caput tuum. Cui reservata haec victoria est, nisi Mariae? ait Bernardus. Et idem: Ipsa est quondam a Deo promissa Mulier, serpentis antiqui caput virtutis pede contritura. Quoniam autem Divinae hujus comminationis vis, dempto Conceptionis primo in instanti Immaculae privilegio? Congruerat, ut Virgo ita vinceret diabolum, ut nec ei succumberet ad modicum. Sic Bonaventura.

Apostolus praeterea in Ep. ad Gal. Ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ac adoptionem filiorum reciperemus. Ex quo liquet, Filium Redemptionis opus perficere cum Matre, in Matre,

sa, serieque nunquam interrupta, et progressionem quadam explicata, et magis ac magis distincta reperitur (1)

per Matrem: quibus positis, est qui asserat Redemptione Redemptricem eguisse?

Proinde Anselmus: Para Sanctitas, et sanctissima puritas piissimi pectoris eius, omnem omnis creaturae puritatem, aive sanctitatem transcendens, incomparabili sublimitate hoc promeruit, ut Reparatrix perditum Orbis dignissima fieret. Cui consonat Ildefonsus: Quod mihi Redemptor factus est, tibi Filius fuit: quod pretium emptionis meae factus est, ex carne tua Incarnatio fuit, in qua vulnere mea sanavit ex carne tua valeandum corpus exhibuit, in quo mortem meam tolleret. Nec minus scilicet Divus Thomas: Locum in ea peccatori habere non potuit, per quam peccatum mundi tolleretur. Idemque insuper Apostolus eandem in Ep: Fratres, non sumus Ancillae filii, sed liberae: ergo Mariae filii quae nunquam originalis sub peccati iugo ingenuit; ubi enim Spiritus Domini, ibi libertas, scilicet a cuiusvis peccati iugo, diabolique tyrannide immunitas. Hic genuinus Christianae libertatis sensus, recta haec explicatio, haec vis; quae de re haud est cum impiis absurda et erronea, quam superciliosi ordinis Legum Potestatumque contemptores passim venditant, infistoque proclamant ore, confundenda. Et revera, teste Ambrosio, ille solum servit, qui vel metu frangitur, vel delectatione irretitur, vel cupiditatibus ducitur, vel indignatione exasperatur, vel moerore delicitur; servilis enim omnia est passio. Cui adhaeretur Augustinus: Bonus etiam si servit, liber est; malus autem etiam si regnat, servus est tot dominorum, quot vitiorum. Et Tertullianus, licet ex gentibus: Liber est estimandus, qui nulli turpitudini servit. Demum laudatus Anselmus illa expendens verba — Egredietur Virga de radice Jesse, et flos de radice eius ascendet praeclearam hanc commentationem appropinquat: Quoniam consilio dixit, florem illum ex radice Virgae pullulasse, nisi ut significet Vates, dignitatem et gloriam Dei Matris ab ipsamet radice, hoc est ab ipsius Conceptione inchoare? Hic positus, quis neget, veritatem de Immaculata Virginis Conceptione, saltem implicite, in Scripturis haberi?

(1) Nobis manifestatur Traditio vel per Patrum testimonia, vel Li-

Siquidem cultus antiquissimus utraque in Ecclesia Occidentali scilicet et Orientali *Immaculato Virginis Conceptui* tributus (1); celerrima huius ipsius Festivitatis propagatio, quae singulos per annos majus sumit incre-

bra Liturgicos, diesque Festos, vel communem Fidelium sensum et assensionem; vel potissimum per iuge ac vivum Ecclesiae magisterium, seu praxim, et consuetudinem, quae monumentis firmetur, ac perpetuum ipsam Pastorum ac Fidelium sensum. Ut porro Piae faveat Sententiae quid deest? Fortasse Patrum testimonis? Plerima ac consona sunt. Forsan Liturgiae Festique dies? Notiores sunt quam probatione egeant. Forsan Ecclesiae praxis, ac consuetudo? Ecclesia in universa cultus publicus, sollemnis, ac liturgicus viget de *Immaculata Virginis Conceptione*. Forsan communis Fidelium sensus? Horum nullus profecto *Immaculatam Virginis Conceptionem* reiecit. Quin imo huiusmodi sensus quotidie satis saepeque vota ostenditur, precibus, ieiuniis, aliisque voluntariis corporis castigationibus. Quid itaque deest? Sola Ecclesiae formalis definitio, cuius votum ex Belli iam constet, Ecclesia quippe stiam soli Traditioni Innixa Dogmatica edere potest decreta.

De Ecclesiae Magisterio fusc copiose ac erudite nos agit in Dissertatione super *Immaculato Virginis Conceptu* praeclearissimus Josua Maria Soggerius Archiepiscopus Testinus.

(1) Tota prorsus Ecclesia, et ipsa quidem Romana illud Festum ab nomine Conceptionis celebrat: ergo Sancta Sedes puritatem Conceptionis approbavit. Joan. Theol. Salamanst.

Et Car. Belli. totus fere Christianis Orbis Festum diem Conceptionis Virginiae Mariae celebrat, eamque *Conceptionem Immaculatam* vocat.

Et Bonaventura: Statuta universalis Ecclesiae de Sanctorum celebrationibus omnino fundata sunt super Sanctitatem, ut nullo die pro aliquo Sancto sollemnisset, in quo, vel pro quo persona sancta non fuerit, cui honor ille deferretur. Huius cultus vero antiquitas ex Bul. Alexandri VII—Quae incipit: *Sollicitudo*, praesertimque illis verbis—*Sane vetus est, praeo alveu fuit.*

mentum, clariorque, et celebrior evadit (1); constans Ecclesiae praxis atque perseverans consuetudo quae principio aliquo theoretico semper innititur, et quoddam Definitionis, et canonizationis genus proculdubio exhibet, includitque (2); quam maxima Romanorum Pontificum propensio, et auctoritas pietatem colendi *Beatissimam Virginem Mariam*, praevieniente Spiritus Sancti gratia, a peccato originali praeservatam primo in *Conceptionis*

(1) Illud animadversione dignum est, quod haec Sententia de *Immaculata B. V. Conceptione*, a parvis initiis profecta, crevit in immensum; quod est argumentum solidae veritatis Barth. Medinensis Ord. Praed. Et apposite Perrone istiusmodi Traditionem rivulo non incongrue comparaveris, qui ex humili erumpit fonte, ac dein confluentibus nodisque aquis adactus usque adeo con crescit, ut in exundantem mutatae fluvium ageres omnes praetereat, proximisque late campos perfundat.

(2) Unde Angelicus: firmiter tenendum est, quod Ordinationes Ecclesiae dirigantur secundum Christi Sapientiam. Et hinc Augustinus: Scripturarum in hac re a nobis tenetur veritas, cum hoc facimus, quod universae iam placuit Ecclesiae, quem ipsarum Scripturarum commendat Auctoritas. Etenim Sancta Romana Ecclesia a Spiritu Sancto edocta, sen a Spiritu veritatis sustentata, *Conceptionis* Festum minime celebraret, nisi illam omnia fuisse contagionis expertem, imo et sanctam pro certo exploratoque haberet; profana namque Festa non novit, nequitque ullius rei falsae cultum praecipere. Hinc Eminent: Toletus: quis credet, Deum nos in tanto errore jacere permisisse? credet qui vult; ego non. Cui respondet Trithemius, Isaac: de Laudib. S. Annae: Ecce *Conceptionem* Dei Genitricis sine macula, puram veneratur Ecclesia: Ecce Festum celebrat devotione annuo... Omnes diversorum pene Ordinum Religionem purissimam semper exillime profitentur, quos demoare velle, tanquam errant, extremae dementiae est. Nec absimiliter Nat: Alex: Maximam habet Ecclesiae consuetudo auctoritatem, quae semper in omnibus est emulanda.

suae instanti faventium et tuentium (!); Conciliorum

(4) Nullus quidem e summis Pontificibus a Sixto IV, Piae Sententiae est adversatus: eos tamen solummodo referam qui ferventiori cura eam sunt persecuti.

Sixtus IV Extrav. *Cum praesentis* an. 1476; et Const. quae incipit: *Grave nimis* an. 1483.

Innocentius VIII Bul. *Inter innumera* an. 1489.

Alexander VI Bul. *Illius qui* an. 1502.

Julius II Bul. *Ad statum prosperum* an. 1511.

Leo X Bul. *Sacrosanctas* an. 1515 *Cum praesentis* an. 1517 *Pia Christifidelium* an. 1518 *Quia nuper* an. 1519 *Ineffabilia* an. 1521.

Adrianus VI Brev. an. 1522.

Clemens VII Bul. an. 1523.

Paulus III Const. *Decet Romanum Pontificem* an. 1548.

Pius V Bul. *Ex omnibus afflictionibus* an. 1567 *Super speculam Domini* an. 1570.

Gregorius XIII Const. *Provisionis nostras* an. 1586.

Clemens VIII Bul. *Pastoralis Romani Pontificis* an. 1592.

Paulus V Bul. 97 an. 1616.

Gregorius XV Bul. *Sanctissimus* an. 1622.

Urbanus VIII Const. *In eminenti* an. 1633, et alia quae incipit: *Ex debito*. Nihil iam hodie reliquum est, quam vel quaestionem defluire, vel aequipollentia definitioni statuere.

Alexander VII Bul. *Sollicitudo omnium Ecclesiarum* an. 1661. *Cum sicut accepimus*, an. 1662 *Quae inter praesentis* an. 1664. Libros in quibus praefata sententia, Festum, seu cultus secundum piam sententiam in dubium revocatur prohibemus, et ipso facto absque alia declaratione pro expresse prohibita haberi volumus, et mandamus.

Clemens X Brev. *Exponi Nobis* an. 1671.

Innocentius XI Const. *Creditas Nobis* an. 1680.

Innocentius XII Const. *Cum, sicut accepimus* an. 1692; et Brev. *In exaequo* an. 1693.

Clemens XI Const. *Commissi Nobis*, an. 1708; et Brev. *Coelestium* an. 1710.

suffragia saltem implicita (1); praeclara Patrum Monu-

Benedictus XIII Bre. *Piis orthodoxorum* no. 1739

Clemens XII Brev. *Eximiae Religionis* no. 1732.

Benedictus XIV Brev. *Ad Augendam*, no. 1740 Hoc. *Et si minime* no. 1742: Bre. *Caelestium munerum Thesaurus*, no. 1756, et Libro primo de Canonis. SS. cap. 42 docet nonnulli Ecclesiae definitionem deesse, ut Fideles teneantur credere fide Divina Conceptionem Virginis Immaculatam.

Clemens XIII Bol. *Quantum ornamenti*, no. 1760 Cum primum no. 1761.

Pius VI Rescript. 1793.

Pius VII Decret 1806 et 1815.

Leo XII no. 1824 Declaravit, eos qui iurando se obstrinxerint ad tuendam S. Thomas doctrinam posse, sine periculi timore immaculatam B. M. V. Conceptionem defendere.

Gregorius XVI Potestatem fecit addendi Praefationi Missae Conceptionis B. M. V. verbum — *Immaculata*—; et Lanretanis litaeis aliud Deiparae encomium — *Regina sine labe originali concepta* — post versum — *Regina Sectorum omnium*.

Tandem quid de Sanctissimo dicam? Pro deque eius Virginem in Immaculatam accurato, tenerrimo, sollicitoque studio? consilium duco pietatem suam ceterasque egregias virtutes tacitus venerari, quam eas minus aequè oratione complecti; eo vel magis quod peragere potius quae laude digna sunt, quam laudes audire, semper consoevit. Desinat desinat, nomenque suum vivet in generationem, et generationem.

(1) Concilium Basilense, no. 1429, licet tunc non Ecomenicum (quod postea tamen Callistus III non improbat, his dumtaxat merito exceptis, quae Romani Pontificis auctoritati adversabantur) Piam declaravit Sententiam Ecclesiastico cultui, Fidei Catholicae, rectae rationi, et SS. Sacrae Scripturae consonam, ab omnes approbandam, amplectendam, et tenendam. Hinc saeculus Parisiensis an. 1407 censuit, quod sanctum Synodi Basilensis Decretum omnium Ecclesiarum, et totius populi Christiani iudicio, consensu se Religione comprobatum confirmatumque extiterit. Idem Academia Colonienis an. 1499 effecit, nec non Magoniae no. 1501. Item Avinionense Concilium celebratum an. 1457 Praeside Petro de Fazo S. R. E. Cardinali, Episcopo Albanen-

menta, quae Apostolicam ferme attingunt aetatem, ni paulo inferius videre est; unanimis Antistitum omnium consensus; certissima Scriptorum Ecclesiasticorum testimonia, qui viribus collatis velis remisque operam hactenus contulerunt suam tantam ad Mysterium illustrandum, ut ex eorum lectione affatim cernere erit; consona Academicarum judicia (1); Universitates iureiurando hoc idem creberrimo profitentes; (2) silentium parti in oppositum adnitenti indictum gravibus sub poenis ad evitanda scandala, dissensiones, atque discordias in populo Christiano, et consulendum Coelestis Reginae dignitati; Ordines ac sodalitates Virginiae *Conceptionis* ad honorem institutae; innumerae indulgentiarum largitiones, quae ab adversariis in medium proferuntur momenta, satis satisque refutata ac dilata; multiplices inelucta-

si, et Avinionensi Legato, Decretum hoc commemorat, illudque insat, se inviolabiliter observari iubet.

Councilum autem Tridentinum ex *Aecumenicis* postremum sess. 5. Declaret haec ipsa S. Synodus, non esse suae intentionis comprehendere in hoc Decreto, ubi de peccato originali agitur Beatam, et *Immaculatam* Virginem Mariam Dei Genitricem.

Ex hisce inferitur, quod si Concilium Tridentinum B. Virginem non comprehendit suo in decreto doctrinali de peccato originali, certe hoc ipso Eam tacite excepit, sui saltem merito excipiendam censuit.

(1) Suffragantur huic sententiae omnes Universalistes studiorum, in quibus Viri docti, et Magistri eum sequuntur, et maxime Schola Parisiensis reliquarum Parens, et Magistra. P. Barth. Ord. Praed.

(2) Scholas Parisiensis doctrinam de *Immaculata* Virginis *Conceptione* profitetur, suaeque iurare merito iubet. Natal. Alex. Hist. Eccles.

Militares etiam Ordines sub *Immaculatae* Patrocinio instituti ita Urbani VIII verbis votum fundebant: Semper tuebor *Conceptionem* Mstris Dei *Immaculatae*, et in hac re, et in omnibus eius promovebo gloriam iuxta mentem Romanae Ecclesiae.

bilesque rationes Theologico ex penu depromptae, quibus Pia mirifice adstruitur sententia; Breviario, ac Missali Romano reformato, Officium de Virginis *Conceptione* insertum. Missa die VIII Decembris legenda, idque universaliter ex praecepto; sollemnis statuta Papalis Cappella (1); communis denique Fidelium omnium sensus, qui hoc intimis mentibus, alteque defixum habent, quibusque possunt indiciliis officiisque ostendant, nihil Virgine castius, purius, innocentius, alieniusque ab omni sorde, et labe peccati procreatum a Deo fuisse (2);

(1) Benedictus XIV Coost. *Paterna animi nostri*. an. 1741. Mandamus, ac praecipimus, ut Cappella haec Pontificia in honorem Immaculae Virginis quotannis celebranda ceteris annumeretur, ut nimirum Ipsa Beatissima Virgo a Deo pro nobis implorare dignetur quod petimus, pacem nempe Christianorum Principum, et optatam tranquillitatem Orbis qui horribili malorum procellis conculcitur suoque patrocinio non minus Catholicam Religionem, quam hanc Apostolicam Sedem benigne tegere velit. Unde Emmanuel de Azavedo: hic Benedictus XIV ingenuè fatetur, sese toto animo Immaculae Conceptionis B. Mariae Virginis sequi sententiam, Ecclesiae propensionem in eandem sententiam demisse venerari firmiter, tamen aethis Pontificum Rom. Constitutionibus adhaerere; cumque Universitate Parisiensi ceterisque Theologia etiam Italis sentire.

(2) Communis sensus Fidelium est, celebrari Conceptionem solius Virgula; quia Ipsa sola vere concepta est sine peccato originali. Ita Car. Bell. in Cong. habita an. 1647 coram Paulo V. Et Benedictus XIV in Synop. hujus Festi: Ita sententia de Immaculae Virginis Conceptione invaluit, longe lateque diffusa fuit, ut a tempore Scoti non solum apud omnes Theologos Scolasticos, sed etiam apud omnes Christianifideles ita percubuisse, et cum hominum saeculis inveterasse, ut nullus iam ab ea deduci, et dimoveri possit. Et Causus: In quaestione Fidei communis fidelis populi sensus haud levem facit fidem. Et Petavius: Movet autem me, ut in eam sententiam sim propensior, communis maxime sensus Fidelium omulorum.

quid aliud aperte, luculentissimeque innuunt, praeseferunt evocunt, patefaciunt, quam a *primigenia contagione Mariam exemptam*? Ergo Anima B. M. V. in primo suae creationis instanti, et infusionis in corpus a macula peccati originali, speciali Dei gratia immunis praeservata fuit (1). Potuit, decuit, ergo fecit.

Hinc egregie magisque enucleate totus Sanctorum Patrum exultans concluit Chorus, approbat, assentitur; hinc *Conceptam* Verbi Parentem Dei formam, ideoque indicibilem belle appellat Hippoensis Antistes; hinc sculptam expressamque Dei Statuam vocitat Hieronymus; hinc singularem Archetypi Divini Imaginem nuncupat Andreas Hierosolymitanus; hinc Divinae bonitatis Imaginem compellat Theologorum Angelus; hinc incomprehensibilem Filiam singularium Dei cogitationum, nominat Nyssenus; Deificatam, et ineffabilem testatur Damianus; ineffabiliter sublimatam profitetur Hugo; gratiarum mare, mundissimum semen, foetum sanctissimum, animatum coelum, Paradisum ad quem serpenti aditus non patuit, dicit Da-

(1) Non est Conceptio, nisi in illo primo instanti, in quo infusa est anima corpori, in quo coepit esse in rerum natura persona integra Virginitas. Alioquin, si accipiat Conceptio pro sanctificatione post animationem, etiam Jeremias, et Joannes Baptista dicerentur concepti alic peccato originali. Bell. eadem in Cong. coram Paulo V. Et idem lib. 8.º de cultu SS. Magnum est discrimen inter Matrem Dei, et Praecursorem eius, et inter utramque Conceptionem. Hinc Anselmus: Maxime quidem rusticitatis est, Eam aliis Sanctis in hoc comparare. Et Vincentius Ferrarius: Non credatis, quod fuerit sicut in nobis, qui in peccatis concipimur, et nascimur; sed statim postquam corpus fuit formatum, et anima creata, tunc fuit sanctificata; et Ideo fit Festum de eius Conceptione; quia facta est lux, scilicet sanctificationis in Ea; et statim Angeli in Caelo fecerunt Festum Conceptionis.

masceus; Miraculorum, ac mysteriorum primum, char-
 tam purissimam, in qua verbum sine scriptis impressum
 scidit fraudis chyrografum, Divinae monitiae Librum, vo-
 cat Georgius Nicomediensis; Inexhaustam honorum abys-
 sum, liliū immaculatum, formosiorē ipsis Cherubim,
 Seraphim et omni Angelorum exercitu, Epiphanius; Di-
 vinam similitudinē Richardus; Dei formam, unam et
 solam vitæ Filiam, integram, incorruptam, inviolatam,
 a pedibus usque ad caput benedictam, Tabernaculum
 Sanctum, non manufactum, Spiritu Sancto firmatum, lau-
 datissimum Dei Tabernaculum virtute Altissimi protectum,
 Dionysius Alexandrianus; super omnem Creaturam consti-
 tutam, Arnoldus; perfectam creaturam Coelo altiorē,
 abyssō profundiorē, Angelorum Dominam, aubem diē,
 quia nunquam fuit in tenebris, sed semper in luce, de-
 nuo Hieronymus; Angelicam transilientem dignitatem, usque
 ad Summi Regis Thronum sublimatam, non modo puram
 ab omni contaminatione, sed et puram singularitate na-
 turæ; conditam, et fabricatam in gratia, conditam a Deo
 qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placitūram . .
 et de qua *Immaculata*, *Immaculatus* quoque ipse proce-
 deret, Bernardus; Sacratissimum admirabilissimumque Dei
 Tabernaculum, Methodius Mar.; *Immaculatam*, semper
 beatissimam, et penitus incontaminatam, Joannes Chry-
 sostomus; omni ex parte *Immaculatam*, et penitus impol-
 lutam, Athanasius; gratia plenam praeservativa foeditatem
 contra originalis culpae, sanctificatam, et magnificatam in
Conceptione sui, Bonaventura; Sanctuarium Dei, Domum
 Sapientiae, Reliquarium Spiritus Sancti, Urnam mannae
 Coelestis, nullam labem in se habentem, factus est enim
 in pace locus eius, et habitatio eius in Sion; ibi con-

fregit potentias arcum, scutum, gladium, et bellum, Thomas a Villanova; Matrem corde vere filiali praeventam in benedictionibus dulcedius, eamque praeservatam non solum a peccato; sed etiam ab omni peccati periculo, Franciscus Salesius; sine tyranno concupiscentiae peccati originalis formatam, quia sine illo concepta est, Bernardinus; lignum incorruptibile, Hippolitus; nunquam serpentis afflatibus venenosis infectam, castam, dignam digni, *Immaculatam Immaculati*, Origenes; *Immaculatissimam*, purissimam, prorsus pudicam, ab omni sorde, ac labe peccati alienissimam, Divinam Dei sedem, signatam S. Spiritus Fontem, Dominam semper benedictam, quae Draconis nequissimi caput contrivit, Ephrem; Virginem ab omni labe integram peccati, Virgam in qua nec nodus originalis, nec cortex actualis fuit culpae, Pluviam quae Evae restrinxit appetentiam, unguentum quod foetorem hereditarii erroris abstersit, Ambrosius; Orientem Orientis, Fontem Fontis vivi, Originem Principii, quia ille ex ea prodit per materiam carnis, qui caput est, et initium omnium per essentiam Deltatis, Petrus Damianus; montem firmatum, munitum, stabilitum, super omnes colles elevatum; quia Virginis altitudo sublimissima est super summos; et latissima super cunctos; et firmissima, et inconcussa, ut moveri non possit, Berardinus Senensis; natura cum Adamo communicantem, non culpa, Cyprianus; Impeccantiae Sacrarium, Proclus; idoneum habitaculum pro gratia originali, Maximus; Innocentem, sine macula, omni culpa vacantem, intemeratam, anima sanctam et corpore, medias inter spinas germinantem sicut lilium, Theodotus; Terram Virgineam, nunquam maledictam, Auctor Epistolae de passione Andreae; mente et corpore integram ser-

vatam, Fulgentius; ab omni originali peccato immunem, Paschasius; Tabernaculum a Deo conditum, pulchritudinis Diadema, genere Reginam, regis ubique tutatam prerogativis, Speculum omnium Prophetarum, Germanus; purissimam Dei Matrem omnem altitudinem excedentem, quae post Deum dici, vel cogitari potest, Anselmus; Terram incorruptam cui benedixit Dominus, ab omni propterea peccati contagione liberam, Bruno; nulla peccati contagione inquinatam, neque originalis neque actualis, rursus Divus Thomas; tandem ne aequo prolixior videar, concludit Alphonsus Liguori pro Coronide: Reapse mihi videtur pia Sententia, licet usque adhuc non sit de fide declarata, esse hodie luce meridiana clarior, ita ut opposita post Decretum Alexandri VII non sit amplius nec practice, nec speculative probabilis. Si tunc temporis ita, quid nostra hacce aetate tanto in animorum, cordiumque motu ergo *Immaculatam*, si vitam duceret ac scriberet adhuc? Sed vivit, vereque vivit, et scribit; nam e coelo movet, impellit, urget, adjuvat, coram Matre quam summopere dilexit, coram Domina, cui fidelis inservit servus, coram Regina, cuius honorem, ac gloriam vehementer diffudit, et *Conceptionem Immaculatam* est fassus, et tutatus. Unde seculo V perbelle cecinit Sedullus:

Et veluti e splenis mollis rosa surgit acutis,
Nil quod laedat habens, Matremque obscurat honore;
Sic, Eva de stirpe sacra veniente, Maria
Virginis antiquae facinus nova Virgo piaret.

Sed hic non abs re erit quid hocce de Mysterio Ipsimet Religionis hostes sentiant referre. Lutherus, licet omni

haerens infectus, haec scribit in Ev. Conc: Dignum, et iustum erat Mariae personam ab originali peccato praeservari, de qua Christus sumpturus erat carnem, quae omnia peccata superaret. Pro ceteris impius callidissimusque sufficiat Mahometus in Alcorano cap. V. Maria omnibus viris, et mulieribus splendor, mundior, atque lotior, soli Deo perseveranter studens. Et Cap. 75: Nullus de filiis Adam nascitur quem non tangat Satan, praeter Mariam, et Filium eius. Hinc ad rem Seneca: magna est vis veritatis, quae contra omnium Ingeniorum calliditatem, solertiam, et contra ficta hominum facile se per seipsam defendit. Quibus Traditionis indiciis ad rem conglobatis, adhuc egemus testibus?

At omnes in Adam peccaverunt? Ita scilicet, ita profecto est: nihilominus haec lex non pro Dei Matre, sed pro omnibus est constituta; primaevae expertae culpae fuit Maria; quippe quia Draconis caput contribulavit ob inimicitias a Deo positas Mulierem inter et serpentem, ac semen utriusque. Quidni? Nubis Columna vasto in deserto, Aurora consurgens, Mulier pulchra ut luna, Sole amicta atque ut sol electa, servile tenebrarum jugum sustinuit? Mulier in Sion firmata quasi cedrus in Libano, quasi Cypressus in monte Sion, quasi palma in Cades, quasi plantatio rosae in Jerico, quasi oliva speciosa in campis, quasi platanus iuxta aquam exaltata, inferorum fuit tributaria? Arca Domini sub impurissimi Dagonis pede ploravit? Aula Regia in qua pax et iustitia sunt osculatae, funestum extitit latibulum ubi prius Divinam in Majestatem est conspiratum? Haec prius in Aula Princeps se iactavit tenebrarum, quam Eam suis radiis Sol Justitiae illustraret? Opulentissima Virgo illa ex qua

infinitem humanae Redemptionis precium est depromptum, contractorum prius debitorum rea in turpissimam adversarii captivitatem est tracta? Salutis humanae Mater prius lapsa est in perditionem? Vitae parens faedissimo ancillatu morti prius servivit, quam vitam generaret? Propitia Maris Stella immunda pelagi spuma est aspersa? Radix Jesse de qua Flos Vitae proditurus erat, prius mortis veneno corrupta fuit, quam salutis Florem progerminaret? Voluptatis Paradisus prius belluarum pedibus protrititus, quam gloriae a Rege inambularetur? Hortus conclusus prius maligni spiritus halitu afflatus, quam spiritus Sanctus superveniret? Sancta Sanctorum execrandis patuit abominationibus? Altare Domini haud cinnamomi balsami mirrhaeque odorem, sed nubes vaporavit perditionis? Mater Dei, per quam in libertatem renati sumus, mancipium aliquando Daemonis fuit? minime quidem, etenim iam tunc laevam suam supposuit Deus capiti, et dextera amplexatus est Eam ne Mundi inter ruinas concidentis simul traheretur.

Idcirco D. Thomas: Non fuisset idonea Mater Dei, si aliquando peccasset; ignominia enim Matris in Filium redundasset: longo vero deterior redditur anima a solo originali quam a cunctis simul peccatis venialibus; ideoque Beata Virgo longe minus fuisset idonea Dei Mater, si illud contraxisset; quod ergo illud non contraxerit, sed ab illo praeservata fuerit consequens est. Et Augustinus: In carne peccati fieri non poterat, sine qua concipi voluit, qui futurus erat sine peccato — Et idem: Unde sordes in domo ad quam nullus habitator accessit? Solus ad Eam Dominus, et Fabricator eius venit. Et Arnoldus: una est Mariae, et Christi caro, unus Spiritus

tus, una charitas. Unitas divisionem non recipit. Et Hugo: Sic inducet Jesus loquentem: Natus sum mundus de munda, *Immaculatus de Immaculata*, de Virgine Virgo.

Christus insuper nullo modo originale contraxit peccatum, cum in ipsa sui conceptione fuerit Sanctus: ergo et Virgo quae pariter sancta in sui conceptione fuit; sanctitas namque est omni ex parte immaculata puritas.

Et itam ex toties laudato Augustino: Omnino verissimum est, quod qui non fecit peccatum actuale, habere non potuit peccatum originale. Virgo autem omnia etiam venialia, tota in vita vitavit, quemadmodum de ea tenet Ecclesia; noxam ergo originaeam nequaquam contraxit. Hoc exigebat Augustissimae Matris dignitas ad quam Virgo praeparabatur; hoc exposcebat Dei sibi Tabernaculum instruendis Majestas; hoc postulabat Filii in Matrem observantia singularis. Sic Ambrosius: Nullius pes non nigrescit in primo vitae ingressu; sola Maria hanc ex fructu ventris sui habet benedictionem, ut etiam in illo ingressu luteo pedes haberet originariam pulchritudinem exhalantes.

Ave itaque gratia plena (1) quid ista sonat salutatio nisi omnimodam a quavis labe immunitatem? Unde Augustinus: Cum dixit Angelus Ave - salutationem illi coelestem exhibuit; cum dixit - gratia plena - ostendit ex integro iram exclusam primae sententiae. Et Thesiph Mar: Nunquam Angelus Mariae dixisset, Ave gratia plena, si in peccato originali Concepta fuisset. Et Origenes: Angelus novo sermone Mariam salutavit, quem in omni scriptura invenire non potuit. Soli Mariae haec salutatio ser-

(1) Nempe, secundum Interpretes, gratiosa, facta ex gratia, tota ex gratia, nullo tempore non plena; quod Graece dicitur

vabatur. Et Albertus Magnus: In ista eius salutatione duo sunt: Amotio universalis mali, cum dicitur - Ave - et imprecatio omnis boni cum dicitur - gratia plena - Nec immerito Pater Piazza: Hanc veritatem ingenti Ecclesiae plausu conclamata, omnes firmant, et protestantur Fideles, oratione Angelica Eam salutantes. Ave iterum, vapor et emanatio quaedam claritatis Omnipotentis, in quam nihil inquinatum incurrat; Te Prophetæ praecuntiarunt, Patriarchæ praesignaverunt, vaticinia promiserunt; Te Coelum colit, Mundus honorat, Infernus pavet, Angeli venerantur, Homines deprecantur. Ave speciosa inter Filias Jerusalem: Tota pulchra es, et macula non est in Te, quam pulchri sunt gressus Tui in calceamentis, filia Principis (1)! Ave in mulieribus Benedicta, fons aquarum viventium, speculum sine macula lucidissimum, Divina cura ingenii, Divinaeque Trinitatis facta consilio, adducuntur Regi post Te Virgines; afferuntur in laetitia et exultatione. Ave, dicam, cum Ephrem, Dei vas splendidissimum, fulgidissima maris Stella, canticum Cherubim, Hymnus Angelorum. Ave Patrum Praeconium, Prophetarum decus, Martyrum pulchritudo, corona Sanctorum, praestantissimumque Orbis Terrae miraculum. Ave pax, gaudium, et salus Mundi, generis humani laetitia, pro-

(1) Ecce ad quam concurrunt omnia eloquia Prophetarum, ad quam omnia euigmata concurrunt Scripturarum. Idem. Et Bonaventura: De Matre Dei Maria in allegorico sensu mira dicuntur in Scripturis; mira dicuntur de Ea, quia ubique de Ipsa. Et idem: Non solum pulchra es, in quo notat Eam omnem pulchritudinem habuisse hominis; sed addit: Et macula non est in Te; in quo notat Eam ullam maculam admisisse; ut si fuerit summe pulchra per omnia boni praesentiam, et fuerit absque macula per omnia mali, et culpae absentiam. Nec non Alexander d' Ales Divi Bonaventurae Magister sic Mariam alloquitur: Tota pulchra es per Gratiae plenitudinem: Amica Dei Altissimi, id est Mater dilectissima, et macula non est in Te, nec originalis, nec venialis, nec mortalis.

genitoris Adæ resurrectio, vallum Fidelium, omnium Patrens, lignum Vitæ, gaudium et voluptas. Ave fons gratiæ, et consolationis; peccatorum refugium, et hospitium, laborantium propitiatorum. Ave præclarum naturæ nostræ ornamentum, gloria Inti nostri; gratiam inventisti. Ave Virgo per quam tentator diabolus cecidit e Coelo: Per Te Coelum repletum, Infernus evacuatus, restauratæ ruinae coelestis Jerusalem, expectantibus miseris vita perditæ data. Dominus possedit Te ab initio viarum suarum; vel, ut cum Interpretibus loquar, Dominus plantavit Te, nec dedit Sanctam suam videre corruptionem: *Edificavit* sicut unicum sacrificium suum in terra, quam fundavit in saecula; adiuvit Te Deus mane diluculo. Nendum fontes aquarum eruperant, nec dum montes gravi mole constiterant, necdum erant abyssi, ab æterno, antequam terra fieret, antequam quidquam faceret Deus iam ordinata, iam concepta eras; cum eo universum condente omnia composuisti, eoque coram ludens omni tempore, singulos per dies delectabar. In prima ac suprema rerum omnium idea, in decretoria Patris voluntate prius amata, prius Filii sui Mater electa ac constituta, quam Adam esset. Primogenita ante omnem creaturam ex ore Altissimi tanquam halitus ac proinde *Conceptione* Immaculatissima, prodixisti. In gratia concepta es, in gratia concepit Te Mater tua; fundamenta tua in montibus sanctis; omnis gloria tua, Filia Regis, ab intus; dilexit Dominus portas Sion super omnia Tabernacula Iacob; fecit Tibi magna qui potens est; teque exaltavit omnia inter opera sua. Ingens signum, quod portendit divinus Vates, tuo apparuit in conceptu. Creavit Dominus Novum super terram, inusitatum, pro-

digiale; novumque dedit foedus domui Israel. Sapientia aedificavit sibi domum sanctificavit Tabernaculum suum Altissimus; nam Domum Dei decet sanctitudo. Super aspidem et basiliscum ambulasti, conculcasti leonem et draconem, unoque in serpente malorum omnium Iliadem miserrimam contrivisti! Qui Te creavit tuo in Tabernaculo requievit; Dilectus tuus tuum descendit in hortum; meruerunt tua viscera Christum Dominum portare; quem Coeli Coelorum capere non poterant, Uno tuo gremio contulisti; de Te natus est Jesus, qui vocatur Christus; ideoque Te Patris affinem, Verbi consanguineam, sponsamque Sp: Sancti Beatam dicunt omnes generationes, quae magnum Redemptionis opus tua ex *Immaculata Conceptione* felix initium sumpsisse fatentur.

His summatis, breviterque prolusis, prouum est colligere, sua radiare in sanctitate Mariam nunquam eclipsata! Totus cum Mundus unus esset Oceanus, uuamque in Arcam contractum, veluti in compendium, humanum genus fluctibus iunataret, Columba Spiritus idest Domini innocentis Olivae Ramum funerati universi naufragio exemit. Una, una est inviolata, et absolutissima Regis possessio, quam inimicus nunquam invasit, nunquam occupavit; cum Una meruerit Ilium concipere, qui nullum omnino habuit peccatum. Quapropter Chrysostomus: Merito Is qui natus est Mater talia praebuit privilegia: quae enim habuit solus, ea illi quoque soli dedit.

Quare *Apostolorum Heres*, eja age, peto quaesoque rumpe moras, supplicumque imple preces, imple vota; quid Te detinet etiam? anme, exaudi, suscipe, imple; (1) Ipsamet Virginum Virgo, suae mysterium Con-

(1) Ad Dogmaticam edendam Definitionem id satis Ecclesiae est, tu

ceptionis clarificantibus vitam pollicetur aeternam : Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt ! Beatus homo eadem Coeli inlclamat Regina, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei ! Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. Unde Anselmus : Huins sollemnitatls celebratoribus datur a Filio Virginis Domino nostro Jesu Christo pax et longa salus, et post transitum huius vitae, requies aeterna. Ipse Dominus, praeterea narrabit in Scripturis Populorum et Principum, horum qui fuerunt in ea. Quae cum ita sint, *Sanctissime Pater*, medio in Ecclesiae os aperi veracissimum; sonet sublimi ex Cathedra vox tua dulcis, vox irreformabilis tua. In Cathedra unitatis posuit Deus doctrinam veritatis. Quicumque tecum non colligit, spargit. Soliditas illa fidei, quae in Apostolorum Principe est laudata, perpetua est. Soliditas enim illa, quam de Petra Christo etiam ipse Petrus petra factus accepit, in suas quoque se transfudit heredes. Beatus Petrus, qui in propria sede vivit, et praesidet, praestat quaerentibus fidei veritatem, quoniam

etiam silentibus Scriptoris, ac primis etiam Patribus, vel nonnullis ex iis adversariis, vel inter se collectanilibus, saltem Traditio in Ecclesiae magisterio, et Fideli omnium sensu servata fuerit, donec veritas quae latuit, et semper vixit, Patrum ope, aliorumque monumentorum ulteriorem per explicationem in apertam veniat. Multo igitur potiori ratione, uti doctissimus Joannes Perrone ratiocinatur, poterit *Immaculatom B. V. Conceptionem* dogmaticè definire pro qua biblica testimonia non desunt; pro qua Patrum Ecclesiasticorumque Scriptorum auctoritas pugnat, pro qua coltos antiquissimos decernat; pro qua demum tot abhinc seculis universus Christiani populi ac Pastorum una cum Romano Pontificibus consensus conspirat.

ad Eum pertinet ea finaliter determinare quae sunt fidei, ut ab omnibus inconcussa fide teneantur. Euge proinde veritatem in aspectum lucemque apertissimam jam prolatam, Apostolico inerrabilique confirma iudicio: Fidei articulis *immaculatum* adnumera *Conceptum*. Universus inde erit Christi fidelium plausus; quam maxima Ecclesia perfundetur laetitia; impiae haud recrudescant seditiones, nullaque unquam aetas tuis de laudibus conticescet! quocirca eja pge, rumpe moras; postulationibus, votis, precibusque concede: eja, age, Teque facilem praebe; ne me etiam atque etiam rogantem suppliciter reicias; quoniam, ut concludam cum D. Ildefonso: iam constat, illam a peccato originali fuisse immnem, per quam non solum maledictio Matris Evae soluta est, verum etiam et benedictio omnibus condonatur.

Haec, *Optime Petri Successor*, ut quae de Virgine sentio potest facerem, cursim ac propter admodum ad brevitati litandum, delibanda duxi; tanta enim, ac tam operosa argumentorum series de *Immaculata* purissimaque Deiparae animatione ante oculos obversabatur, ut unde incipere ubi desinere, quo me vertere nescirem. Nonnullis quidem carminibus Etrusco Idiomate conscriptis neque cedro neque cupressu dignis, quaeque Tibi in grati animi tesseram venerabundus dicavi, iam hoc idem peregi; sed quid tum? Fortasse satis de Virgine, vastissimo ac ferme interminato Oceano, quit dici? Mariae immensitatem, mensurare nemo potest, nisi qui illius gratiae et gloriae sublimitatem, pietatis ac misericordiae profunditatem est operatus. Tanta est perfectio Virginis, ait Bernardinus, ut soli Deo cognoscenda reservetur. Et Suarez etiam; Mensuram privilegiorum Virginis Dei est o-

maipotentia: nec non Thomas a Villanova: Nihil unquam alicui Sanctorum speciali privilegio concessum est, quod non a principio vitae cumulatius praeferat in Maria; quidquid enim ex Arnaldo Creator singulis distributor iustis contulit, Matri adornandae concessit. Proinde eadem super re pleraque alia ex occasione per Vigiliam mihi praebita concinnavi. Si quid audacter, si quid insipienter, vel minus recte edisserui, parce, ignosce, ignorantias meas ne memineris; tuo me, meaque iudicio sapientissimo submitto.

Dum autem toto oro pectore ut Ipsa praesentissima Virgo *Te piissimum, Ecclesiam, utriusque Siciliae Principem Religionis column fortissimum*, propitia respiciat, diuque sospitet, adiuvet, regat; ad Petri Cathedram provolutus, sine, venerabiles *Beatitudinis Tuae* pedes deosculer; ac Apostolicam implorem benedictionem.

Immaculata B. M. V. Conceptio

Sis nobis salus, et protectio.

Datum S. Marci die VIII Septembris 1850.

Humillimus, addictissimus, in Christo

Filius obsequentissimus

Livius Parladero

Episcopus S. Marci, ac Bisinianen.

